

Izhaja vsako soboto in velja:

vse leto . . . . . K 10.—
 pol leta . . . . . „ 5.—
 četrt leta . . . . . „ 2:50

Inserati:

Pekit-vrsta 1 krat stane 20 vinarjev.

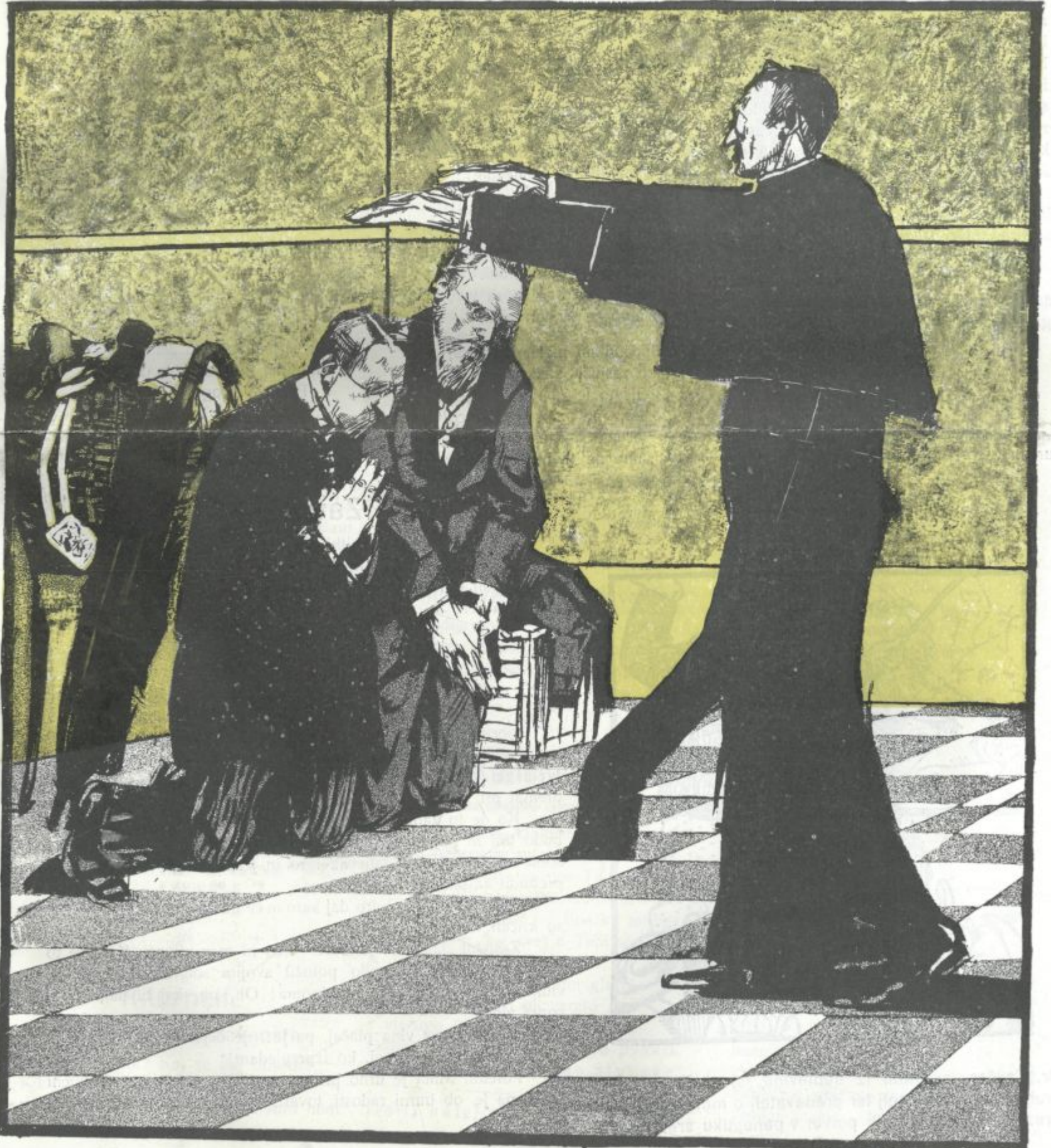
Pri večkratni inserciji po dogovoru.

OSF.

Uredništvo sprejema le frankirane rokopise
ter jih ne vrača.Uredništvo je v Ljubljani, Knallove ulice 5,
I. nadstr., upravništvo pa ravnoram spodaj.

Posamezna številka 20 vin.

Politično-satirični tednik.

Škof Jeglič in Šuklje in Šusteršič
bi radi nam peli, ne znajo pa nič!

Senzacijo po vsaki ceni!

Štefe (ugledavši na Mestnem trgu županovo kuharico): „Kaj je, kaj, Micika? Nič novega?“

Micika: Gospod župan je premočno iztegnil roko, in je ubil...

Štefe: Ubil! Ubil! (Kakor besen oddirja proti Katoliški tiskarni.)

Micika: ... vinsko kupo ob robu mize!

Zvečer na to čitamo v „Slovencu“: „Kuharica gospoda Ivana Hribarja je obdolžila svojega gospodarja, da je nekaj ubil. Stvar je sicer zasebna, toda nikakor ni poravnana spricho velike odgovornosti ljubljanskega župana, ki je ozmerjal kuharico. Javno je treba vse to pojasniti, in zategadelj zahtevamo, da skliče župan shod svojih volilcev, kjer jim da zadostnega pojasnila. Če bi pa hotela častita kuharica kaj pojasniti, so ji predali našega lista na razpolago.“

Dva dni pozneje pa so graški nemški listi „Slovenčevo“ vest ponatisnili z naslovom: „Der Bürgermeister von Laibach — ein Todtschläger!“

Sedaj smo radovedni, kako se bo župan Hribar izmuznil in izmazal iz te grozne stiske!

Velika nesreča.

Pri „Rdečem praporu“ je počil glavni urednik, pri „Slovencu“ sta zblaznela

dva podredakterja in v redakciji „Našega lista“ se pojavljajo otročje bolezni kar epidemično. Vse to pa zategadelj, ker dotični redakterji navzlic vsemu napor-nemu vohanju niso mogli izvohati, kdaj bo zaupni shod narodno napredne stranke.

Deset zapovedi.

Najprvo oča Bog veli:

„Veruj le v enega Boga!“

Naš far pa temu se reži:

„Moj Bog — denar je iz zlata!“

Postave stroge so za vse,
samo ne za faruceljne!

„Imena božjega ne smeš zlorabljeni!“ Povsod

v imenu božjem in z lažmi doseže zmago far gospod!

Postave stroge so za vse,
samo ne za faruceljne!

„Nedelje, praznike praznuj!“ zapoved tretja se glasi.

Pa žal, da farji prav te dni škodujejo na vse strani.

Postave stroge so za vse,
samo ne za faruceljne!

„Spoštuj mi mater in očeta, tako zaslužiš srečna leta!“

„Velja to le za liberalce“, de far, „ne pa za klerikalce!“

Postave stroge so za vse,
samo ne za faruceljne!

Zapoved peta nam veli „Ubiti brata — strašen greh!“
Strast far neti, preliiva kri, povsod, ne le na Sorških tleh.
Postave stroge so za vse,
samo ne za faruceljne!

In šestič kliče božji glas:
„Ne zapeljuj žena, deklet!“
Dekle al' žena, kaj mu mar?
Do vseh veselje ima far.
Postave stroge so za vse,
samo ne za faruceljne!

Zapoved sedma, moj kristjan, veli, da krasti se ne sme.
Pa glej, navaden že kaplan ti smelo krade čast, ime.
Postave stroge so za vse,
samo ne za faruceljne!

Prisega kriva strašna je, prokletstvo božje jo sledi. —
Da le kaj nese, saj nikdar bisaga farška sita ni.
Postave stroge so za vse,
samo ne za faruceljne!

„Ne želi bližnjega žene, ne želi bližnjega blaga!“
To so besede prelepe —
da farjem teknejo žene, hranilne knjige — vsakdo ve.
Postave stroge so za vse,
samo ne za faruceljne!

E. P.

Podobe iz leta 1909.

VII.

Dr. Tavčar, prognan iz domovine, si služi vsakdanji kruhek kot razlagatelj ter predavatelj o morskih devicah brez trebuha in drugih potvor v panoptiku sredi Dunajskega Pratra.

Zavrnitev.

Vojak je izgubil v bitki obe roki. Mimo je prijezdil general in mu hotel podariti goldinar. Vojak pa se je bridko nasmehnil in odklonil ponujeni dar: „Vaša milost, ali mislite da sem izgubil par rokavic?“
Medvodčan.

Zaspane.

Štirje veseli bratci so igrali ves popoldan in še pozno v noč tarok in se počeno krepčali z vinom. Zaspneta Janeza pa je naposled premagal zaspanec; s kartami v roki je možakar prav sladko zadremal pri mizi.

Ko je to zapazil muhasti Miha, je pomežiknil drugim, naj bodo tihi in naj puste spečega v miru. Ugasnili so luč; v temni sobi so na videz nadaljevali igro in jeli tolči po mizi, da se je prebudil zaspane.

„No, Janez“, le hitro daj karo in če ga nimaš, pa vrzi tarok!“ so kričali vanj.

Zaspani Janez si je začel meti in mencati oči. Ker vse to ni nič pomagalo, je milo potožil svojim soigralcem: „Nič ne vidim, oh, oslepel sem popolnoma! Oh, oh, kaj bi dal, da bi zopet videl!“

„Deset litrov vina plačaj, pa je!“ je dejal Miha.

„Z veseljem, precej, ko izpregledam!“

Poredni Miha je urno prižgal svetiljko, čudovito ozdravljeni Janez pa je ob burni radosti tovarišev s kislim obrazom naročil pet štefanov.
F. P.

Brca in zaušnica.

Mnogo je ljudi, ki vse svoje življenje delajo le za svojo telesno blaginjo ali natančneje za tisti del, ki se začneja tam, kjer izgublja hrbet svoje pošteno ime. Modrijani so doslej trdili, da je glava najvažnejši in najimunitnejši del človeškega telesa. Kakor se je pa pokazalo te dni, ni ta učenjaška hipoteza prav nič vredna.

Zaušnica stane navadno 10 kron, če klofutani birmanec pokliče na pomoč sodnika. Akademik Vladimir Svetek je pa kadeta Malitscha sunil s kolenom v zadnjico in sodišče ga je obsodilo na 20 K kazni. Glava je torej s strogo pravoslovnega stališča samo polovico toliko vredna kakor tisti del človeškega telesa, ki se v pošteni družbi ne sme imenovati s svojim pravim imenom. Quod erat demonstrandum.

Dr. K.

Pri izpovedi.

Marijina devica se je šla k patru kapucincu izpovedovat in se obtožila, da je trikrat poljubila svojega izvoljenca. Za pokoro ji je kapucinec naložil pet očenašev.

Čez nekaj časa se je šla izpovedat k patru frančiškanku in mu povedala, da je dala svojemu ljubčku pet poljubov. Frančiškan jo je odvezal tega greha z opombo, da naj izmoli tri očenaše.

Marijina devica, iznenadena zaradi tako majhne pokore, je rekla frančiškanku: „Zadnjič sem se izpovedovala patru kapucincu. Ta mi je za tri poljube dal pokoro pet očenašev. Vi ste mi pa od petih poljubov naložili le tri očenaše! Kako je to?“

Fračiškan pa ji je kratko odgovoril: „Kaj pa razume kapucinec o poljubih!“

F. P.

Vzorni poslanci.

„Slovenec“ vestno skrbi za to, da raztrobi novico o vsakem koraku katoliških poslancev po deželi. Sedaj ima v rokah večje delo, ki se obelodani v kratkem. Po indiskretnosti stavca iz „Katoliške tiskarne“ moremo že danes ponatisniti nekaj takih statističnih podatkov.

Tako je dr. Šusteršič na Dunaju 620krat zaklical: tako je! 240krat pa je izustil blagoglasno besedo: lömp. Nace Žitnik je v garderobi 890krat suknjo slekel in potem zopet oblekel; poslanec Pfeifer pa je 1220krat milo vzdihnil. Dvorni svetnik Šuklje je 560krat zastokal, da so državnozbornske dijete prenizke, poslanec Pogačnik pa je za bohinjske kmete naredil ravno 5555 korakov, dasi, žal, brezuspešno.

Pozneje hočemo še kaj več priobčiti iz te zanimive statistike.

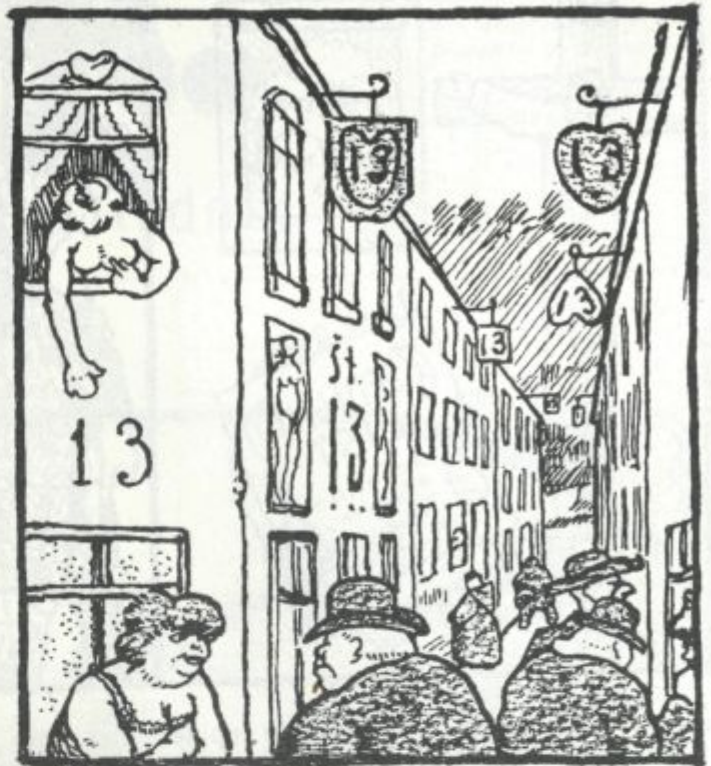
Ritorneli.

Po Stritarjevi slavnosti.

Kaj se spodobi? Kaj se naj obsodi?
Kdor še ne ve, mu priporočam,
naj k dunajskim Vsenemcem v šolo hodi.

Podobe iz leta 1909.

VIII.

Promet v uličicah z rdečimi svetiljkami je oživel nenadoma tako, da je v njih noč in dan vse črno pasantov v nevarni gneči.

Černgrobske tercijalke.

O voda lurška!

Minula slava tvoja bo, ker voda,
spodrine kmalu te bonaven-
turška!

Samoslovensko uradovanje.

Oj, čudna stvar!

Slovenec domišlja si že res,
da na Slovenskem on je gospodar!

Kancona.

Posvečena ministru Goluchowskemu.

Ves svet se Tebi, Goluchowski, roga
in čudi neverjetni se sleposti,
ker daš, da Srbija za nos Te vodi.
„To višek je državniške modrosti!“
„Izvrsten diplomat!“ — opazka mnoga
še priča nam, kaj svet o Tebi sodi.
A Ti si misliš: „Bodi! —
Prej ko je vzela Holofernu glavo,
podobno je Judito plemenito
z vlačugo ljudstvo zmerjalo srdito.
Odkril je čas namero mojo pravo,
da kot Poljak - Slovan Slovane
južne rešiti hotel sem nesloge tužne.“

Koračnica celjskih „junakov“.

Mi smo Nemci korenjaki,
kamenje je naša moč,
pri pretepih smo junaki,
zlasti, če je temna noč.

Mamke „bindiš“ so učile
nas, a zdaj je vsak le „Herr“,
Nemke so nam naredile
prapor z „Affensteisscouleur“!

Hudi smo kakor gavrani,
koljemo kar brez skrbi,
ker nas policija brani
in se z nami veseli!

Dušo in značaj prodali
smo poceni za denar;
dohtar Janez, ta nas hvali
in pa „Ochs“, naš poglavar.

„Edelvolk“ bi radi bili,
mirne Čehe smo šli klat
in potem smo se gostili!
Živio naš magistrat!

„Abzug Serneć!“ smo kričali
„Wacht am Rhein“ in „Bismark-Lied“
v okna kamenje metali
potlej šli smo dalje pit.

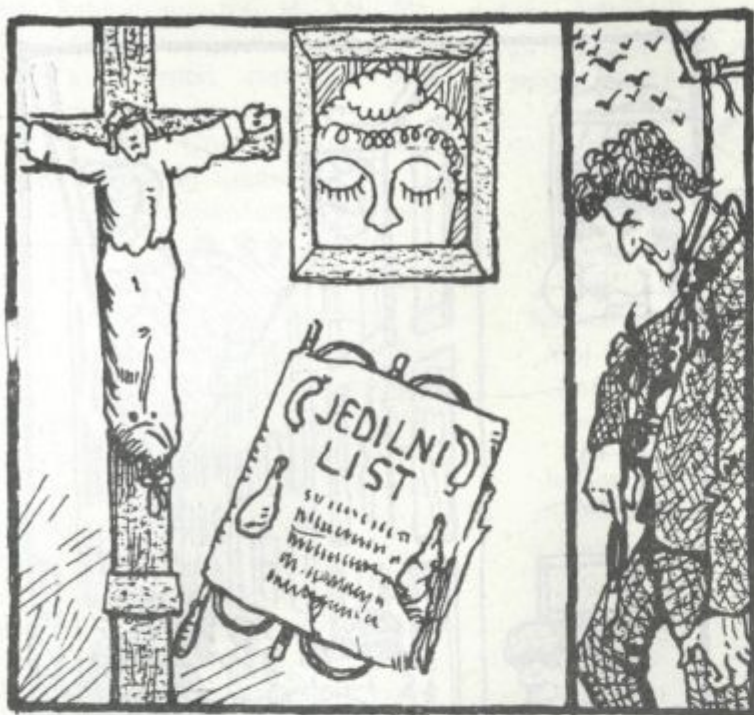
Imenitno se imamo,
saj redi nas vik in krik;
Nemščine sicer ne znamo,
vendar znamo „Heil und Sieg!“

M. L.

Podobe iz leta 1909.

IX.

Umetnost je omejena v ozke meje, epidemične višje spodobnosti. Slikarji smejo slikati naga telesa le od temena do zgornje ustnice. Gole sohe iz prejšnje razuzdane dobe in kipi so vsi sramežljivo zakriti. Leposlovje poganja bujno cvetje v nedolžnih jedilnih listih. Trdovratni umetniki, ki so prezirali nove meje, se guncajo obešeni v pomladanski sapi.

Prepozno.

Cerkovnik se je izpovedoval svojemu župniku. Naposled se je obtožil, da je poljubil župnikovo deklo. Župnik ga je ostro posvaril češ, da takih zločinov proti pravosti nikakor ne more trpeti v župnišču, ki je svetišče bogoljubnega življenja.

Prišel je pa cerkovnik drugič k izpovedi in zopet se mu je s težavo izvila priznava, da je poljubljal deklino.

„Kako si to naredil?“ se je zadržal župnik osorno nad njim.

„Prišel sem jo nenadoma za obe roki ter pritiskal ustnica na ustnice“ je odgovoril cerkovnik.

„Hinavec hinavski!“ je zakričal župnik, „ali mi nisi mogel tega povedati že prvič? Ti si kriv, da mi je opraskala ves obraz“.

B.

Poglavitno.

Župnik: No, si bil pri Kajžarici?

Kaplan: Da; je že umrla.

Župnik: Si kaj rešil?

Kaplan: Rešil, rešil!

Župnik: Kaj? Dušo?

Kaplan: Ne; hranilnično knjižico.

F. Pl.

Telefonska in brzojavna poročila.

Postojna, 23. februarja. Koncipista Vlička v Postojni so poklicali v Budimpešto namesto kraljevega komisarja, da užene Ogre, kakor je ugnal Česnika v Knežaku.

Dunaj, 22. februarja. Dr. Evgen Lampe je dal slovo duhovskemu stanu ter se dal z ugodnimi pogoji najeti pri baletnem koru dvorne opere na Dunaju.

Medvode, 23. februarja. Predsednik Schwarz je prevzel vodstvo medvodske občine, da prepreči izvolitev kakšnega naprednjaka v občinski zastop. Posle deželne vlade pa je prevzel dosedanji medvodski župan „voča“ Šmavec.

Kamnik, 23. februarja. „Naš list“ se dne 31. t. m. leta 1907 preseli iz Kamnika v London ter postane svetovno glasilo prve vrste.

Lourdes, 22. februarja. Grof Chorinsky, dvorni svetnik pri deželni vladi, bo vodil meseca avgusta veliki romarski vlak v Lurd; njegovo službo pa bo med tem opravljal Anton Bonaventura, škof ljubljanski, tako da ostane pri službovanju deželne vlade vse lepo pri starem.

Mirna, 24. februarja. Naš župnik je včeraj po maši dvajset deklet, ki niso

„Čez plot“.

Mlad kaplan je izpovedoval v svoji novi župniji, koder oženjeni možakarji niso hoteli poznati 9. božje zapovedi. Za prestopke te zapovedi pa so imeli domač izraz „skakati čez plot“.

Po vrsti so prihajali možje k izpovednici in vsak se je obtožil, da je skakal čez plot.

Kaplanu se je to zdelo sicer čudno, vendar je bil vesel, da ima tako poskočne župljane ter je rekel vsakemu: „Le skakajte čez plotove, kadarkoli utegnete! Saj telovadba koristi zdravju!“

Ker pa le ni bilo ne konca ne kraja enakih obtožb, si je dal pojasniti sumno reklo. Tedaj pa je razjarjen skočil iz izpovednice ter vpricho pobožnih ženic zaklical proti altarju, kjer so izpovedani kleče čakali obhajila: „Vsi, ki ste skakali čez plot, nazaj!“

Pravi vzrok.

Star potepuh je klečal pred izpovednico in poslušal debelega župnika stroge opomine. Ko je župnik izvršil svoj govor, je prosil potepuh milo: „Oh gospod, dajte, dajte, govorite mi še malo na srce!“

Župnik ga je pogledal ves začuden in vprašal: „Kaj si tak grešnik?“

„To ne, to. Ali že dolgo nisem ničesar použil in iz vaših ust tako prijetno diši po vinu in pečenki.“

F. Pl.

hotele vstopiti v Marijino družbo, lastno-ročno prebičal do krvi. Fantje so med tem peli svetega Ambroža veselo pešem. Zvečer je že prišel pohvalni dekret od ljubljanskega škofa, ki namerava koristno bičanje uvesti po vsej škofiji!

Mirnanski fantje so pri knezoškofijskem ordinarijatu vložili ponižno prošnjo, da jim dovoli nositi namesto hlač babja krila. Prošnji se gotovo ugodi. Živeli junaški kiklarji v Mirni!

Vabilo.

Priatelji vodnega sporta
prirede

v nedeljo, 25. februarja 1906

veliko zabavo v Šiški.

SPORED:

1. Tekmovalno plavanje po Marije Terezije cesti od železničnega tira do šišenske cerkve.
2. Tekmovalno veslanje po omenjeni luži.
3. Razdelitev častnih daril.

Začetek ob treh popoldne.

Sodeluje godba v posebnem čolnu.

K mnogobrojni udeležbi vljudno vabi odbor.